

Har du et nyhotstips til GD-plakaten, kan du ringe oss på telefon 61 22 10 00. Gode tips blir belønnet med Flax-lodd.

gd: plakaten

«Skråsikkerhet er form for angst. Og man blir så alvorlig av det.»

Tone Ringen

Pangstart for Oppland Teater

Hvis oppsetningen «Nattsang» er representativt for hva som gror i det lille miljøet rundt Oppland Teater, så bør bevilgende myndigheter snarest råd sørgje for å gi rammebetingelser for et profesjonelt teater i fylket.

LILLEHAMMER: I går kveld var det premiere i Ungdomshuset på Lillehammer. Og det som ble vist, burde vært sett av et fullt hus. Men bare en håndfull kjente sin besøksstid. Heldigvis har publikum flere sjanser. Det blir nemlig forestillinger både lørdag og søndag, samt onsdag og fredag neste uke. Da bør det bli smekkkfullt i Ungdomshuset. Lillehammer kan nå vise at den er en kulturby.

Godt håndverk

Oppsetningen «Nattsang», skrevet av Terje Nordby - kjent fra Tramateatret og som forfatter av revyer og sketsjer både i NRK og andre steder, er nær sagt midt i blinken for Oppland Teater. Instruktør Henrik Sløien har gjort en imponerende jobb. Han har evnet å tydeliggjøre budskapet og stått i spissen for å skape en intim ramme omkring oppsetningen som er enkel og belagelig for publikum å forholde seg til. ©Mellom-tittel/Dyktige skuespillere

Skuespillerne Øyvind Granaasen og Helena Klaren har ikke bare talent. De har en profesjonell og ydmyk innstilling til rolleolkningen. Det de gjør i «Nattsang» går langt utover det vi ellers forbinder med amatørteaternivå. Sammen med regis-

Kunstnerisk suksess for Oppland Teater med «Nattsang». Skuespillerne er Øyvind Granaasen og Helena Klaren.

søren manifesterer de glassklart at Oppland Teater er noe langt mer enn en lekeplass for folk som har lyst til å drive med teater.

I en kjeller

Handlingen i den timelange forestillingen «Nattsang» foregår utelukkende inne i en vaskekjeller i bygård. To personer, Marit Johnsen (27) og Hans

Granstangen (31) befinner seg plutselig innelåst, midt på natta. De skal begge vaske klær. Hun er alkoholisert og har lenge gått med selvmordstanker. Han har en tøff bakgrunn som kriminell og narkoman, men er tross alt i arbeid. Møtet dem imellom er tilfeldig. De kjenner hverandre ikke fra tidligere, og stemningen blir ganske intens og voldsom. Men smått om senn begynner de å forstå hverandre og sine egne

liv. De begynner å vokse som mennesker. Hat blir til en slags nestekjærighet. Og budskapet i stykket er vel noe sånt som at det går an å reise seg og velge livet uansett hvor langt nede man befinner seg.

For mye banning

«Nattsang» har både smerte og intensitet, men også en god porsjon varme og humor. Min

største innvending er all banningen. Den er unødvendig og tar konsentrasjonen bort fra hva som egentlig er innholdet i dialogene. Noen justeringer her, og stykket sitter som det skal. Bravo.

Tekst og foto: PER IVAR HENRIKSBO